

پیام کنگره شانزدهم سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

به مردم ایران

شانزدهمین کنگره سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) با گرمی داشت یاد و خاطره همه مبارزان شهید آزادی و سوسیالیسم و به خون خفتگان بیش از سه دهه حاکمیت توحش و جنایت اسلامی و خاصه جانباختگان و اعتراضی دو سال اخیر برگزار شد.

کنگره شانزدهم سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر) در شرایطی برگزار گردید که در نتیجه مبارزات شما اسلامی بیش از پیش در سرآشویی فروپاشی و سقوط قرار گرفته است. تضادهای درونی جناح های حاکم، عطف تصفیه های مکرر، بیش از پیش اوج می گیرد و شکاف میان بالایی ها را هر چه گسترده تر عیان می کند. آشکار است که بالایی ها دیگر نمی توانند به سبک سابق به حکومت ننگین خود ادامه دهند. در پایین هم توده میلیونی مردم، پس از تحمل سرکوب ها و خشونت های بیرحمانه ای که از سوی حاکمان اسلامی بر آنان تحمیل می روند که روش های تازه تری از مبارزه و مقاومت مدنی را تجربه کنند که نیازمند مراحل بالاتری از سازمان نسبت به تظاهرات خیابانی است.

با آشکارتر شدن تاثیرات حذف یارانه ها در بستر یک تورم اقتصادی دامن فزاینده، توده های کارگر و زحمتکش روند که صفوف خود را در این مبارزه هرچه متشکل تر و منسجم تر سازند. پیش درآمد اشکال مبارزات آینده ر توان اکنون در اعتراضات کارگری به عدم پرداخت به موقع حقوق ها و تلاش برای ساختن تشکل های مبارز کارگری، مقاومت و نافرمانی مدنی بخش هایی از مردم در عدم پرداخت قبوض سنگین آب و برق و گاز، مقا مردم در برابر جمع آوری ماهواره ها، مقاومت جوانان در برابر پوشش تحمیلی و ... دید.

اکنون رژیم اسلامی ناامیدانه تلاش می کند نیروهای خود را برای برگزاری نمایش انتخاباتی مجلس فرمایشی بکند. اما این گونه نمایش ها دیگر آن چنان بی آبرو شده اند که حتی بخش هایی از اصلاح طلبان را که طی سال گذشته از بقایای ریخت و پاش های جناح های حاکم ارتزاق می کردند و به واسطه این ارتزاق، یکی از بد استبدادهای تاریخ بشر را نمونه بی بدیل دمکراسی جا می زدند، طوری به هراس و ناامیدی انداخته است که از شرکت در انتخابات دم می زنند.

بدون شک صبح رهایی را چندگامی بیش نمانده است، و این مهم نه به دست نیروی خارجی یا سازشکاران داخلی، بلکه با سازمان دهی گسترده، عمق یابی و پیوند مقاومت های هنوز پراکنده کارگران و مزدبگیر دانشجویان، زنان، جوانان، ملیت های تحت ستم و دیگر اقشار آزادی خواه جامعه ما میسر خواهد بود. سازمان سهم خود تلاش می کند در مسیر این سازماندهی، تعمیق و پیوند، گام هایی هرچند کوچک بردارد و مصمم است همیشه در کنار و همگام با مبارزات شما توده های کار و زحمت قرار داشته باشد.

راه کارگر از همان ابتدا، موجودیت خود را با مبارزه شکوهمند اعتراضی مردم برای رهایی از سلطه حکومت و مطلقه فقیه و در دست گرفتن حق تعیین سرنوشت خود کرده زده است، همواره از این مبارزه الهام گرفته و کو است خدمت گذار رهایی کارگران و زحمتکشانشان باشد و پرچم نان و آزادی را از دست فرو نگذارد.

در نبرد پرفراز و فرودی که درگیر آنیم، لحظه ای غفلت از همبستگی با همه قربانیان استبداد و تمامی همسنگران نیست. دشمن بیرحم را که دیگر شمشیر را کاملن از رو بسته و در پی تحکیم سلطه دستگاه ولایت و چکمه پوش امنیتی هاست باید هم چنان آماج اصلی خشم و اعتراض و طغیان قرار داد تا فروپاشد. باید اسلحه نافرمانی مدنی، همه جا به کار بست و صیقل داد. باید بر اهمیت جنبش مطالباتی و صنفی و رفاهی و شکل دادن به اعتصابات زنی برای تسریع در فروپاشی حکومت استبدادی تاکید کرد. و هرگز نباید فراموش کنیم که ایجاد تشکل های مدنی، سیاسی و صنفی، در جهت خودسامان یابی مردم، موثرترین راه در حفظ و صیانت از خون های پاک و گر جوانان این سرزمین است که در راه آزادی، رهایی و برابری بر زمین ریخته شده است و بدون آن راهی جلوگیری از تاراج دستاوردهای مبارزات و فداکاری های مردم و برقراری نظامی دمکراتیک که حق حاکمیت تو بر سرنوشت شان را تضمین کند، وجود ندارد.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی

زنده باد آزادی، زنده باد سوسیالیسم

کنگره شانزدهم سازمان کارگران انقلابی ایران (راه کارگر)

مرداد ماه ۱۳۹۰ (اوت ۲۰۱۱)